

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA.

GLAVA POHVALNIH DJELA

(djela koja služe na ponos i diku onoga koji ih je izveo, učinio i po kojima je postao poznat, čuven - i GLAVA) govora Allaha, uzvišen je:

"O ljudi! Zaista Mi smo stvorili vas od (jednoga) muškarca i (jedne) ženske i učinili smo vas narodima (kao narode) i plemena zato (da) se međusobno upoznajete, zaista najplemenitiji vas kod Allaha je najbogobojazniji (između) vas....", i Njegovoga govora "... i čuvajte se Allaha koji je (taj što) se međusobno molite s Njim i (čuvajte se) rodbina (svojih da ne bi prekinuo neko od vas odnose sa svojom rodbinom), zaista Allah je bio (uvjek) nad vama pazitelj.", i šta se zabranjuje od tvrdnje (ili: od tužbe) predislamlja.

"Eššu'ubu" je daleko srodstvo, a "el-kabailu" je niže (ispod, tj. bliže od) toga.

PRIČAO NAM JE Halid, sin Jezida, Kahilija, pričao nam je Ebu Bekr od Ebu Hasina, od Seida, sina Džubejra, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, "..... i učinili smo vas (kao) narode i plemena zato (da) se međusobno upoznajete....", rekao je:

Narodi su velika plemena, a plemena su rodovi.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Bešara, pričao nam je Jahja, sin Seida, od Ubejdulaha, rekao je: pričao mi je Seid, sin Ebu Seida, od svoga oca, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Reklo se je:

"O poslaniče Allaha! Ko je najplemenitiji (od) ljudi?" Rekao je: "Najbogobojazniji (od) njih." Rekli su: "Nije od (tj. o) ovome (da) pitamo tebe." Rekao je: "Pa Jusuf je vjerovijesnik Allaha."

PRIČAO NAM JE Kajs, sin Hafsa, pričao nam je Abdul-Vahid, pričao nam je Kulejb, sin Vaila, rekao je: pričala mi je pastorka Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, Zejneba, kći Ebu Selemeta. Rekao je: Rekao sam njoj:

"Da li si mislila (tj. Da li misliš za) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, da li (je on) bio od Mudara (arapskoga poznatoga plemena)?" Rekla je: "Pa od koga (drugoga plemena) je bio osim od Mudara od Nadrovića Kinanetov (doslovno: od Mudara od sinova Nadra, sina Kinaneta)?"

PRIČAO NAM JE Musa, pričao nam je Abdul-Vahid, pričao nam je Kulejb, pričala mi je pastorka Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, i mislim (za) nju, Zejnebu (da) je rekla:

Zabranio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, tikvu, i zelene ćupove, i sudove prevučene smolom i zasmoljene sudove (sudove premazane smolom). I rekao sam njoj: "Izvijesti me (o tom), od koga je bio, Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, od Mudara je (li on) bio?" Rekla je: "Pa od koga je bio (Pa od koga bi bio drugoga plemena) osim od Mudara? Bio je (on) od djece Nadra, sina Kinaneta."

PRIČAO JE MENI Ishak, sin Ibrahima, izvijestio nas je Džerir od Umareta, od Ebu Zur'ata, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Naći ćete ljude (kao) rudnike (tj. korijene, izvore dobra i zla), (a) najbolji (od) njih u predislamlju su najbolji (od) njih (i) u Islamu kada su znali (tj. kada oni znaju, kad razume, razumju vjerske propise, kada postanu pravnici). I naći ćete najboljega (od) ljudi (tj. najboljega čovjeka) u (ovom) poslu (tj. u poslu upravljanja i zapovjedništva, rukovođenja) najžešćega (od) njih za njega odvratnošću (tj. ko, koji najviše mrzi taj posao i neće da ga se prihvati lako, lahko). I naći ćete (kao) najgorega (od) ljudi vlasnika dva lica (tj. dvoličnjaka, licemjerca, licemjera) koji dolazi ovima sa (jednim) licem, i dolazi ovima (drugima) sa (jednim drugim) licem."

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Mugirete od Ebu Zinada, od Aaredža, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Ljudi su pristaše (pristalice) Kurejševića u ovome poslu (tj. u stvari upravljanja, rukovođenja), njihov musliman je pristalica (sljedbenik) njihovom muslimanu, a njihov nevjernik je pristalica njihovom nevjerniku (ili: njihovoga nevjernika). I ljudi su rudnici (korijeni, izvori dobra i zla), (a) najbolji (od) njih u predislamlju su najbolji (od) njih (i) u Islamu kada su znali (kada znaju, kada su razumjeli - kada razumiju islamske propise, kada su postali - kad postanu pravnici). Naći ćete (jednoga) od najboljega (od svih) ljudi najžešćega (od) njih odvratnošću za ovaj posao (za ovu stvar, tj. ko najviše mrzi da bude neki upravljač, zapovjednik, glavni rukovodilac) do (da) padne u njega."

(Riječi "do da padne u njega", ili "dok padne u njega", tumače se na razne načine. Kad postane upravljač, prestane mrziti da bude upravljač i rukovodilac. Ili kada postane protiv svoje volje upravljač, treba da prestane mrziti tu dužnost i treba joj se posvetiti da bi savjesno upravljao na opću korist i dobro. I tako dalje.....)

GLAVA.

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja od Šubeta, pričao mi je Abdul-Melik od Tavusa, od Ibnu Abbasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, (da je on bio upitan o značenju kur'anskih riječi):

".... osim ljubav u (vezi) najbližih....", rekao je (Tavus): Pa je rekao Seid, sin Džubejra (da to znači): "Najbližih (rođaka) Muhameda, pomilovao ga Allah i spasio." Pa je rekao (Ibnu Abbas k Seidu):

"Zaista je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (bio tako u mnogim rodbinskim vezama da) nije bio (nijedan) rod (plemenski ogranak) od Kurejša (Kurejševića cijelog velikog plemena drukčije) osim (tako), a za njega je (tj. a on je imao) u njemu (neko) srodstvo, pa je sišla (objava) na njega (tj. njemu, i u toj se objavi njemu naređuje da on od svojih sljedbenika ne traži nikakve nagrade, i ništa drugo) "osim (to) spoje srodstvo (tj. da imaju lijepe odnose prema srodstvu koje postoji) između mene i između vas." "

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan od Ismaila, od Kajsa, od Ebu Mesuda dopire s njim Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Odavde su došle (tj. doći će izvjesne) kušnje (iskušenja, smutnje; ili: bune, pobune) prema istoku (pokazujući rukom to je rekao). A napuštanje (ostavljanje, ohlađenje u odnosima) i grubost srca je u (tj. među onima) koji mnogo viču (vrlo se deru), stanovnika (tj. vlasnika kamiline, devine) dlake, kod korijena (korjenova) repova deva i krava u (plemenu) Rebiate i (plemenu) Mudar."

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije, rekao je: izvijestio je mene Ebu Selemete, sin Abdurahmana, da je Ebu Hurejrete, bio zadovoljan Allah od njega, rekao: čuo sam poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Ponos (Gordost) i oholost je u (tj. među onima) koji mnogo viču (vrlo se deru), stanovnika (tj. vlasnika devine) dlake, a smirenost (spokojstvo) je u (među) stanovnicima (tj. vlasnicima) brava; a vjerovanje je jemensko i mudrost je jemenska."

Rekao je Ebu Abdullah: Nazvala se (ta država imenom) Jemen zato (što) je zaista ona od desnice Kabe (na desnoj strani Kabe), a Še'm (Šam, Sirija) je od lijevice Kabe. A (riječ) "el-meš'emetu" je (isto što i) "el-mejseretu": lijeva strana (A znači i: nesretnost). A lijeva ruka je (tj. naziva se još i) "esšu'ma". I lijeva strana je (naziva se) "el-eš'emu".

GLAVA

lijepih djela (plemena) Kurejš.

("Menakibu" znači i: vrline, vrijednosti, osobine, lijepa svojstva, plemenita djela i poslovi i slično.)

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije, rekao je:

Bio je (običaja) Muhamed, sin Džubejra sina Mut'ima, (da) priča da je ono doprlo Muaviji (do ušiju), a on je kod njega (tj. A Muhamed Džubejrov je u tom času nalazio se kod Muavije) u (jednom) izaslanstvu od Kurejša, da Abdullah, sin Amra sina Asa, priča da će ono biti (jedan, nekakvi, neki) vladar od (iz plemena) Kahtana (Kahtanovića), pa se rasrdio Muavija, pa je ustao, pa je pohvalio (izrekao pohvalu) na Allaha sa (onim načinom) što je On pripadnik njega (tj. kako doliči, pripada Njemu -Bogu da se zahvala izrekne), zatim je rekao:

"Što se tiče poslije (toga), pa zaista ono doprlo je meni da (neki) ljudi od vas pričaju (nekakva) pričanja (koja) nisu u knjizi Allaha, a niti se prenose od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa ti su vaše neznalice, pa čuvajte se maštanja (praznih želja) koja zavode svoje pripadnike (tj. one koji ta maštanja maštaju), pa (tj. jer) zaista ja sam čuo poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Zaista ovaj posao (tj. posao i stvar upravljanja i rukovođenja - halifat) je u Kurejšu (tj. ima da bude među Kurejševićima), neće biti neprijatelj njima (u vezi toga ni) jedan (čovjek, a da će drukčije proći) osim (tako da) je strmoglavio (tj. da će strmoglaviti) njega Allah na njegovo lice dokle god (oni Kurejševići) su uspostavljali (dok god uspostavljaju, podižu ovu) vjeru (vjeru Islam)."

PRIČAO NAM JE Ebul-Velid, pričao nam je Asim, sin Muhameda, rekao je: čuo sam moga (svoga) oca (da priča) od Ibnu Umera, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Neprestano će biti ovaj posao (ova stvar vrhovnoga upravljanja, rukovođenja muslimanima, tj. hilafet, halifat) u Kurejševicima (u Kurejševića sve dotle) dok je ostalo od njih dvojica (tj. dok budu postojala od njih dva čovjeka)."

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukejra, pričao nam je Lejs od Ukajla, od Ibnu Šihaba, od Ibnul-Musejjeba, od Džubejra, sina Mutima, rekao je: Išao sam ja i Usman, sin Affana, pa je rekao:

"O poslaniče Allaha! Dao si Mutalibovićima, a ostavio si nas, a mi i oni od tebe (tj. u odnosu na tebe) samo smo u jednome stepenu (srodstva)." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Hašimovići i Muttalibovići su samo jedna stvar (su samo jedno)." A rekao je Lejs: Pričao mi je Ebul-Esved Muhamed od Urveta, sina Zubejra, rekao je:

Otišao je Abdullah, sin Zubejra, sa (nekim) ljudima od Zuhretovića k Aiši, a bila je najnježnija stvar (a bila je ona najnježnija) zbog njihovoga srodstva od poslanika (tj. prema poslaniku) Allaha, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Ebu Nuajm, pričao nam je Sufjan od Sada. - H - Rekao je Jakub, sin Ibrahima: Pričao nam je moj otac od svoga oca; rekao je: pričao mi je Abdurahman, sin Hurmuza, Aaredž od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Kurejševići, i Pomagači, i Džuhejnetovići, i Muzejnetovići, i Eslemovići, i Ešdžeovići i Gifarovići su moji zaštitnici (pokrovitelji), nije za njih (tj. nema ni njima, ni oni nemaju nikakvoga drugoga) zaštitnika (pokrovitelja) osim Allaha i Njegova poslanika."

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, pričao nam je Lejs, rekao je: pričao mi je Ebul-Esved od Urveta, sina Zubejra, rekao je:

Bio je Abdullah, sin Zubejra najdraži čovjek k Aiši poslije Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, i Ebu Bekra. A bio je (Abdullah) najdobročinstveniji (od svih) ljudi za nju (njoj - Aiši), a (ona) ne zadržavaše (nijedne) stvari (ništa kod sebe) od (onoga) što je došlo njoj od hrane Allaha (od opskrbe i dara Božijega), milodarila je (tj. davala je, davala bi sve kao milostinju). Pa je rekao Ibnu Zubejr:

"Trebalo da se uzme na (tj. za) njezine dvije ruke (tj. treba je spriječiti, staviti je pod tutorstvo, starateljstvo kao rasipnicu)." Pa je rekla: "Zar će se uzeti na (za) moje dvije ruke? Na mene je (jedan) zavjet ako sam govorila njemu (tj. ako s njim progovorim, ako budem govorila s njim)." Pa je tražio zauzimanje (zagovaranje) k njoj (tj. kod nje) sa ljudima (nekima) od Kurejševića i sa ujacima (dajidžama, tj. preko nekih Kurejševića i preko ujaka, dajidža) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, naročito, pa se spriječila (tj. pa je odbila da se izmiri, pomiri, progovori s njim). Pa su rekli njemu Zuhrijevići, ujaci (dajidže) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio; od njih (tj. između njih) Abdurahman, sin Esveda sina Abdu Jegusa, i Misver, sin Mahremeta:

"Kada smo zatražili (tj. Kada zatražimo) dozvolu (mi da nas primi ona), pa baci se (ubaci se na njezinu) zavjesu (zastor bez traženja dozvole i bez razmišljanja, iznenadno, iznenada)." Pa je (to) učinio. Pa je poslao k njoj za deset vratova (tj. deset robova) pa je (ona)

oslobodila njih. Zatim je neprestano oslobađala njih dok je (tj. čak je) doprla (do broja) četrdeset, i rekla je:

"Voljela sam (tj. Voljela bih) da sam zaista ja učinila (tj. tačno odredila) kada sam se zaklela (jedan) posao (u određenom iznosu i količini da) ću učiniti njega, pa (da) svršim njega (da izvršim, da se razdužim od njega)."

(Pošto je zavjet učinila neodređeno, nije bila sigurna je li ga izvršila iako je za njegovo prekršenje oslobodila više od četrdeset robova. Bojala se da nije to dovoljno za iskupljenje njezinoga zavjeta, neodređeno izrečenoga.)

GLAVA:

Sišao je Kur'an u jeziku (na jeziku, narječju) Kurejševića.

PRIČAO NAM JE Abdul-Aziz, sin Abdullaha, pričao nam je Ibrahim, sin Sada, od Ibnu Šihaba, od Enesa da je Usman pozvao Zejda, sina Sabita, i Abdullaha, sina Zubejra, i Seida, sina Asa, i Abdurrahmana, sina Harisa sina Hišama, pa su (oni) prepisali njih (stranice, listove Haf sine) u zbirke (tj. u primjerke).

I rekao je Usman (ovoj) grupi Kurejševićima (Kurejševića i to) trojici (tj. Abdullahu, Seidu i Abdurahmanu - jer Zejd Sabitov nije bio Kurejšević):

"Kada ste se protivili (tj. Kada se ne složite) vi i Zejd, sin Sabita u (nekoj) stvari od Kur'ana (prilikom prepisivanja), pa napišite ga u jeziku (u narječju) Kurejševića, pa sišao je (tj. jer je sišao) samo u njihovom jeziku." Pa su učinili to.

GLAVA

pripisivanja (stanovnika) Jemena k Ismailu (sinu Ibrahima a.s.).

Od njih je Eslem, sin Efsa-a sina Hariseta sina Amra sina Amira, (a misli se na Eslema) iz (od) Huza'ata (za razliku od Eslema iz druga dva plemena, ili plemenska ogranka).

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja od Jezida, sina Ebu Ubejda, pričao nam je Selemete, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Izašao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, na (neke) ljude (narod) od Eslema (plemena, plemenskog ogranka da ih promatra kako) se oni bore međusobno u (izvjesnom) trgu (čaršiji - bore se, natječu se u gađanju strijelicama), pa je rekao:

"Gađajte, sinovi Ismaila, pa (jer) zaista vaš otac je bio (veliki) strijelac, i ja sam sa omsićima (sa sinovima omsice - tih-i-tih, tj. uz ovu stranku)." Za jednu (od te) dvije grupe (skupine bio se opredijelio Muhamed a.s.). Pa su (se) sustegnuli (uhvatili se) za svoje ruke (natjecatelji druge grupe, tj. odustali su od natjecanja). Pa je rekao:

"Šta je za njih (Šta je njima)?" Rekli su: "A kako (da) gađamo, a ti si sa omsićima (a ti si sa samo sa tom grupom)?" Rekao je: "Gađajte, a ja sam sa vama svakim (od) vas (sa svima vama)."

GLAVA.

PRIČAO NAM JE Ebu Mamer, pričao nam je Abdul-Varis od Husejna, od Abdullaha, sina Burejdeta, pričao mi je Jahja, sin Jamera da je Ebul-Esved Dilija pričao njemu od Ebu Zerra, bio zadovoljan Allah od njega, da je on čuo Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Nije od čovjeka (nijedan, tj. Nije niko ko) je tvrdio sebe (da pripada nekome drugom) osim svoga oca (osim svome ocu), a on zna njega, (niko takav nije drukčije prošao) osim (tako da) je bio nevjernik (tj. postao je nevjernik). A ko se tvrdi (pripisuje se nekom) narodu (što) nije za njega u njima (što nema njemu u njima nikakvoga) porijekla, pa neka smjesti (pripravi) sebi svoje sjedište od Vatre (tj. u Vatri).

PRIČAO NAM JE Alija, sin Ajjaša, pričao nam je Hariz, rekao je: pričao mi je Abdul-Vahid, sin Ubejdulaha, Nasrija, rekao je: čuo sam Vaileta, sina Eska'a (da) govori: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista od najvećih laži (izmišljotina) je (to) da tvrdi (za sebe, da se pripisuje, izjašnjava izvjesni) čovjek ka (nekome drugome) osim svoga oca (osim svome ocu), ili (da) pokazuje svome oku (ono) što nije vidjelo (oko, tj. da on priča da je u snu vidio ono što nije vidio), ili (da čovjek) govori na poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da je poslanik Allaha rekao ono) što (on) nije rekao."

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Hammad od Ebu Džemreta, rekao je: čuo sam Ibnu Abbasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, (da) govori:

Došlo je izaslanstvo (plemena) Abdul-Kajsa na poslanika (tj. k poslaniku) Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa su rekli:

"O poslaniče Allaha! Zaista ovaj (naš) ogranak plemena od (plemena) Rebi'ata (misli se na Abdulkajsoviće, u takvom je položaju da) su se već ispriječili između nas i između tebe nevjernici (plemena) Mudara, pa nismo (u mogućnosti da) dospijevamo (dolazimo) k tebi osim u svakom svetome mjesecu, pa da si zapovjedio nama za (neki) posao (da) uzmemo njega od tebe i priopćimo ga (onome) ko je iza nas." Rekao je:

"Zapovijedam vam za četiri (stvari), a zabranjujem vam četiri (stvari - zapovjedam vam): vjerovanje u Allaha, (koje se sastoji u) svjedočenju da nema božanstva osim Allah (Allaha), i klanjanje molitve, i davanje (obavezne) milostinje (zekata) i da izvršite k Allahu petinu (onoga) što ste zaplijenuli (zaplijenili u ratu od svojih neprijatelja); a zabranjujem vam (sudove u kojima ste pravili opojna pića bez obzira kakvi ti sudovi bili) od tikve, i zeleni ćupova, i kadanja (stupa, tj. drvenih suda izdubljenih u deblu ili panju) i zasmoljenih (zemljanih suda)."

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije, od Salima da je Abdullah, sin Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao: čuo sam poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori, a on je na govornici:

"Zar ne (Pazite)! Zaista (izvjesno) iskušenje (smutnja, pobuna) je evo ovdje!" Pokazuje (tj. Pokazujući pri izgovaranju tih riječi) k (izvjesnom) istoku odakle izlazi (rađa se) rog (izvjesnoga) sotone.

GLAVA

spominjanja (plemena) Eslema, i Gifara, i Muzejneta, i Džuhejneta i Ešdže'a.

PRIČAO NAM JE Ebu Nuajm, pričao nam je Sufjan od Sada, sina Ibrahima, od Abdurahmana, sina Hurmuza, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Kurejševići, i Pomagači, i Džuhejnetovići, i Muzejnetovići, i Eslemovići, i Gifarovići i Ešdžeovići su moji zaštitnici (pokrovitelji, tj. pomagači), nije za njih (tj. nemaju oni drugoga nikakvoga) zaštitnika osim Allaha i Njegovoga poslanika."

PRIČAO JE MENI Muhamed, sin Gurejra, Zuhrija, pričao nam je Jakub, sin Ibrahima, od svoga oca, od Saliha, pričao nam je Nafi' da je Abdullah (Umerov) izvijestio njega da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao na govornici:

"Gifarovići. Oprostio Allah njima! (Ili: Oprostio je Allah njima.). A Eslemovići. Sklopio mir s njima Allah! (Ili: Sklopio je mir s njima Allah.). A Usajjetovići. Bili su nepokorni Allahu i Njegovom poslaniku."

PRIČAO JE MENI Muhamed, izvijestio nas je Abdul-Vehhab Sekafija od Ejjuba, od Muhameda, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Eslemovići. Sklopio mir s njima Allah (Ili: Sklopio je mir s njima Allah.). A Gifarovići. Oprostio Allah njima! (Ili: Oprostio je Allah njima.)."

PRIČAO NAM JE Kabisate, pričao nam je Sufjan.

A PRIČAO JE MENI Muhamed, sin Beššara, pričao nam je Ibnu Mehdija od Sufjana, od Abdul-Melika, sina Umejra, od Abdurahmana, sina Ebu Bekreta, od njegovoga oca, rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Da li ste mislili ako su bili (tj. ako su plemena) Džuhejnetovići, i Muzejnetovići, i Eslemovići i Gifarovići bolji od Temimovića, i Esedovića, i od sinova Abdullaha sina Gatafana (tj. od Abdullahovića Gatafanovih) i od sinova Amira sina Sa'sa'ata (i od Amirovića Sa'sa'atovih)?" Pa je rekao (jedan) čovjek: "Propali su i štetovali su." Pa je rekao: "Oni su bolji od Temimovića, i od Esedovića, i od Abdullahovića Gatafanovih i od Amirovića Sa'sa'atovih."

(Veli se da su proglašeni za bolje zbog toga što su primili prije Islam nego ovi drugi i zbog toga što su nježnijega srca i plemenitijih čudi pripadnici tih plemena.)

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Beššara, pričao nam je Gunder, pričao nam je Šubete od Muhameda, sina Ebu Jakuba, rekao je: čuo sam Abdurahmana, sina Ebu Bekreta, od njegova oca (tj. da priča od svoga oca) da je Akra', sin Habisa rekao Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio:

"Slijedili su (tj. Slijede) te samo kradljivci hodočasnika (tj. oni koji su otprije krali, potkradali hodočasnike" - a ti kradljivci su bili) od Eslemovića, i Gifarovića, i Muzejnetovića,

i mislim ga (i mislim da je rekao) i Džuhejnetovića - (Šubete kaže da) je (Muhamed) sin Ebu Jakuba sumnjao (da li je rekao i ubrojao Akra' i Džuhejnetoviće). Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Da li si mislio ako su bili (tj. ako su sada) Eslemovići, i Gifarovići i Muzejnetovići - i mislim ga (Muhameda a.s. da je rekao, tj. i mislim da je rekao Muhamed a.s.:) i Džuhejnetovići - bolji (sada) od Temimovića, i od Amirovića, i Esedovića i Gatafanovića (da li) su propali i štetovali?" Rekao je (Akra', a Akra' je bio Temimović): "Da." Rekao je (Muhammed a.s.):

"Tako mi (Onoga) koji je (taj što je) moja duša u Njegovoj ruci (moći) zaista oni su zaista bolji od njih."

(Krađa hodočasnika je krađa u vrijeme prije Islama kada su idolopoklonici vršili svake godine neku vrstu hadža - hodočašća kipovima koje su bili postavili u samu Kabu, pa te paganske hodočasnike su potkradali neki pripadnici iz pomenutih plemena. To se objašnjenje ovdje daje da bi se otklonila moguća nejasnoća koja bi se mogla pojaviti kod nekih čitalaca.)

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, od Hammada, od Ejjuba, od Muhameda, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: rekao je (Muhammed a.s.):

"Eslemovići, i Gifarovići i (jedna) stvar (tj. i nešto) od Muzejnetovića i Džuhejnetovića", ili je rekao: "(jedna) stvar od Džuhejnetovića, ili Muzejnetovića - bolji su kod Allaha", ili je rekao: "(na) Sudnjem danu, od Esedovića, i Temimovića, i Hevazina (Hevazinovića) i Gatafanovića."

GLAVA:

Sin sestre (tj. Sestrić izvjesnoga) naroda i slobodnjak (tj. oslobođeni rob izvjesnoga) naroda je od njih.

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, pričao nam je Šubete od Katadeta, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Pozvao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, Pomagače pa je rekao (njima pošto su mu došli):

"Da li je u (među) vama ijedan (čovjek drugi) osim vas?" Rekli su: "Ne, osim sina (jedne) naše sestre." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Sin sestre (izvjesnoga) naroda je od njih."